

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل کهن الگوی (آرکی تایپ) سایه در بوف کور

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حمیدرضا سلیمانی - کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

مهناز مقبلی - کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

بر طبق روانشناسی تحلیلی یونگ، انسان ها علاوه بر ضمیر ناخودآگاه شخصی یا فردی، بخش مشترک دیگری به نام ناخودآگاه جمعی یا فرافردی دارند. محتویات این بخش از روح و ذهن را کهن الگوها تشکیل می دهند که این صور ازلی به شیوه ای نمادین در رویا و اسطوره خود را آشکار می کنند. یکی از این کهن الگوها که نزدیکترین چهره به ناخودآگاه شخصیو خودآگاهیست، سایه نام دارد. یونگ، سایه را جنبه منفی و حیوانی شخصیت و چکیده صفات ناخوشایندی میداند که با قوانین و قواعد زندگی خودآگاهانه مناسبتی ندارد و همه انسانها میلاند آن را از دیگران مخفی کنند. انسان برای رسیدن بهکمال و تمامیتی که یونگ آن را تفرد می نامد، باید سایه را بشناسد و بدون آنکه آن را سرکوب نماید، آن را کنترل کند. اینپژوهش برآن است تا کهن الگوی سایه را در داستان بوف کور صادق هدایت بررسی و مصادیق بارز آن در کنار جنبه هایمثبت و منفی سایه، رمزشناسی و تحلیل کند.

کلمات کلیدی:

بوف کور، سایه، آرکیتایپ، صادق هدایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/849763>

